

LỆ BIỂN XANH

1. Ta nằm úp mặt trên bờ cát
Nghe sóng tiền thân vỗ bập bùng
Bỗng thấy quê hương như có thật
Bên trời bạc trắng tóc rưng rưng

2. Ta mất người từ dạo tháng tư
Tháng tư trẻ dại đến bạc lòng
Người về giữa một thời oan nghiệt
Đổi mộng bình sinh nửa chấn song

3. Ta bỏ người đi biệt mấy thu
Người chờ mắt lệ mấy dòng sâu
Còn ta vàng cánh rong phiêu bạt
Đổ tấp ghềnh cao, nắng dải dầu

7. Ta biết rồi ta cũng mất người
Rượu thè nhấp cuối đắng mềm môi
Chén thè đưa đẩy càng thêm lạt
Sao mãi mình ta cứ ngậm ngùi.

4. Ôi núi trâm luân mọc giữa đời
Đòn thù nhọn hoắc cứa da tươi
Người vai khổ nạn trần chân bước
Lệ chảy ngược lòng, máu chảy xuôi

5. Ta ngó trời cao vút dị thường
Trời cao im im chuyện nhơn duyên
Giám ta ằm mốc hồn ốc mượn
Khóc suốt ngàn sau chuyện lỗi nguyên

6. Hỡi gió mùa nam thổi mịt mù
Thổi hồn nhiệt đới rợn đêm sâu
Có qua lũng thấp luồn trắng trống
Thổi tắt giùm ta mấy đóm sầu

CAO VỊ KHANH

tranh OSWALDO GUAYASEMIN